

τὸν τοῦ Σκουζέ προκάτοχον, τὸν τέως διπλωμάτη.

Π. — Τί νότιμος ποι φάνεται μὲ τὸ μονόκλι ὅστις μάτι.

Φ. — Αθρόστας ὁ Πρεσβύτερος, ὁ σὺρ Μαυροκόράτος, καὶ ὁ Καλλιγές καὶ ὁ Μεταξές καὶ ὁ Πέλλης ὁ σπαθίτας.

Π. — Κύττας ἐκεῖ τὸ κτένισμα μιᾶς ὥραίς κόμης.

Φ. — Νὰ νὰ καὶ ὁ γυνὸς τῆς Ριζικούρ, θαρρῶ πῶς εἶναι [Κόμης].

Π. — Θάλλης καὶ νῦν ἔρεταινός ὁ κύριος Στεφίκος.

Φ. — Ἀλά Κλεός ἀκενίστηκε καὶ ὁ Λάσσαρης ὁ Νίκος.

Π. — Σπιρούνας μὲ τεσλαπατοῦν καὶ τῆς μαζούρικας.

[Ἀρηδές.]

Φ. — Ἐδῶ δὲν πάνεις χρητοσιγ... μὰ νὰ καὶ οἱ Χαρτου- λάρηδες,

καὶ ὁ στερικής ὁ Ποσειδών γεμάτος νοστιμάδα.

Π. — Βουλὴ θαρρῶ δὲν θύωμε καὶ αὐτὴν τὴν ἔδομάδα.

Φ. — Σ' οὖς ταριχάζει καὶ ἡ στολὴ καὶ τοῦ χοροῦ τὸ φάρακο.

Π. — Γιὰς ἔδει καὶ τὸν γλυκύτατὸν τὸν Τριανταφυλλάκο.

Φ. — Είναι καῦμας, βρέ Περικλή, καὶ συμφορά μεγάλη ὅτι τὴν βρύσας πούπινες νερό τόρχ να πινουν ἄλλοι.

Π. — Καὶ ὁ Πρόδρομος τοῦ Παρνασσοῦ πρώτος 'στους ζλ- [λους μέσα...]

μὲ τὴν Σοφία 'χρόσεις καὶ' αὐτὸς τὴν Πριγκηπίσσα.

Φ. — Σ' τὴν Χοετζάλλερην τὴν σεπτή τὰ γόνυτα νὰ κάψημε, Πριγκηπίσσων Πριγκηπίσσων καὶ κυριῶν κυρίων, καὶ ἐν τὴν στολῆ της δικυαντῶν λαμποκούντων λάσψις ἔχει γιὰς μάλακμην 'ζερχότο τοῦ κόσμου τὴν λατρεία.

Π. — Τὴν Ἑμπειρίκου δὲν κυττάξει, ποῦ σελαγίζεις 'μπρόσσου;

Φ. — Καὶ ὁ Δρόσος, σπήτ' ὁ Μάντζεστερ μὲ τὴν κυρίαν Δρόσου.

Π. — Ποιόν καλά 'περάσημε καὶ τοῦτο μάς τὸ βράδυ.

Φ. — Κύττας καὶ τὸν καλλίσφυρο τὸν 'Αναστασιάδη.

Π. — 'Αμμ' ὁ Μπαλίλης;

Φ. — Ζάχαρι....

Π. — Καὶ ὁ Καραβίας μέλι.

Φ. — 'Αμμ' ὁ Τανάγρας;... ἀγγελος... τὰ μάρτια του σὰν βέλη.

Π. — Δέει καὶ τὸν Πολιτάκη... τρέ καῦ ἵλ πο μοστάκι.

Φ. — Κάθε Σινόρος ιδρούσει καὶ καθεμιάζει Σινόρω.

Π. — Τὸν μπάλ' ὁ Βασιλόπουλος τὸν διεύθυνε τόρχ.

Φ. — Χαρένουν μορμολίκεις, πανέργεικις κυρίων, καὶ αὐταῖς ποὺ δὲν χορεύουν τῆς λέν ταπετσαρίας.

Π. — 'Εργάζεις καὶ οἱ Βασιλέες

καὶ ὅλα τὰ μέλη τῆς Αύλης,

καὶ ἔργει καὶ τάρρούγαλα τῆς ἀριστοκρατίας,

καὶ ή Ρεκαμές καὶ ή Πομπαδούν καὶ δὲν οἱ Μομορκανού.

Φ. — Πότε 'στους μπάλους ντεκολτέ θὰ δῶμε καὶ τοὺς [ἄνδρες

γεμάτους πειθέραια καὶ τρίχαπτα καὶ γάνδρες,

τούτου τὸν κόρφον ὑπονύμων καὶ ἔκεινου τὸ μουστάκι,

καὶ νὰ φωνάω καὶ γιὰ αὐτούς: τί κόμματοι καὶ τάκοι!

Π. — Πολλοὶ παγκάνουν 'στο μπουφέ καὶ τρῦψ μετ' ἄλλη-

[στίξας.]

Φ. — Συγνοπιγάνεις 'στο μπουσέ καὶ ὁ Κύρος τῆς Επτιάσα,

Π. — 'Εγώ κρυστάν καὶ ηθελα 'λιγο ζεστό σαλέπι.

Φ. — Τὶ βλέπω; νὰ καὶ ή Φασουλή... κάνει πῶς δὲν μὲ

[βλέπει.]

Ἐφερε καὶ τὴν κόρη μας νὰ βγῆ 'στα τρυφερίτσας

καὶ νὰ τὴν γράψουνε καὶ αὐτὴν μὲ τέλλας τα κορίτσια.

Π. — Έδῶ ποῦ, τραγουδήσαμε πέτρα νὰ μη ραβεί

καὶ σύλλογος ὁ Παρνασσούς Χρόνια πολλά νὰ ζήσῃ,

καὶ πάντα νὰ καθοδηγῇ πρός τερψίκεις καρφοφόρους

τῆς μακρίξις τεύτης γῆς τους πατήσεις τοὺς ἀπόρρους.

'Ελεγχείσθην Φασουλή,
'στὸ πιστό του τὸ σκύλε.

'Ακούσετε τοῦ σκύλου μου τὸν βίον ἐν ὅλγοις...
κουτάζει μοῦ τὸν χάρισε πρὸ χρόνου ὁ Στρατήγης.
Δώδεκα χρόνους ἔζησε μέσον ὅπην ἀγκαλιά μας,
δώδεκα χρόνους 'δουλεψε πιστά τὸ σκυλιά μας,
καὶ ἐγκύισε χαρούμενος σὲ δεκαεπτήδες
καὶ ἐγράφετο συγχόντα καὶ 'στης ἐφημερίδες.

Δώδεκα χρόνους ἔβλεπε τοῦ κόσμου τὰ γελοῖκα
καὶ ἀπέλαυσε τὰς ἡδονὰς καὶ αὐτὸς τὰς ἐπιγείους,
δώδεκα χρόνους 'χόρτας ψωμί καὶ μεγαλεῖται
καὶ τὸν ἐφωτογράφησαν μαζὶ μὲ τοὺς λογίους.

Εἰς δύος φύμην ἔχαιρε κυνὸς λογιώτατου,
καὶ ὅπόταν τόνοι μουσικῆς ἐρεθίζαν ταῦτα του
σπαρακτικῶν οὐρίλαζε καὶ τρέμουν ἐκινεῖτο,
ποὺ 'νόμιμες πῶς μέσα του ψυχή Μπετόβεν ἦτο.

Περαπολὺ τὸν ζήλευσαν οι σκύλοι τῶν τριόδων,
ἀτίμηταις καὶ γάρις του καὶ τονόμαζε τοῦ ρόδον.
Γκριούλ τὸν ἔλεγχον, καὶ ἀλλάξεις 'στη λέρα καὶ στὴ βρῶμα...
ἐνώπιον τὸν θητούριο...
τέτοιο σκύλο θὲ ξαναβρῶ
νάχη τοῦ Γκριούλ τὸ σῶμα;

Πολλαὶς φορεῖς 'στη γειτονιά τοῦ 'ρίζανε καὶ φόλαις
καὶ ὁ μπόγιας ἀπίλος γι' αὐτὸν πολλάκις τὴν ἀπώληη,
μαὶ 'γλύτωνε σὰν ἔξυνος ἀπ' τῆς παγίδες δλαϊς
καὶ ζένοντας 'ρουχάλις 'στὸν τακτική του κώχη.

Σκύλος σπανίου πνεύματος καὶ ράτσας ἔχαιρέτου
κανέναν μέρος τοῦ σπανίου δὲν λέωνε ποτὲ του,
καὶ ὅποταν δὲν Σιμόπουλος 'στους χρόνους τῆς εὐκλείας—
ἀπόνως κατεδούσε τὸν σκύλουν τὴν φυλήν, τοῦτο δὲ ποτὲ τότε
τοῦτο καὶ ὁ Γκριούλ επέρκεσε σκύλη πολυτελείας,
καὶ ἐδώσει δώδεκα δράχματα μὲ σπεραγμὸν τούλων.

Πόσος δὲν τούτην καὶ αὐτὸν μεγάλης καὶ ἀπευκταῖ,
ἔχεις καὶ τὰ δοντά του τῷ φύσει στα τελευταῖ,
καὶ εὔκολα δὲν ἔχουνε καὶ ἔπαιδε μαστεψίας,
'στο τέλος τὸν ἐρρόσθαλες καὶ εἰδος ἐπιληφίας,
καὶ πέθανε καὶ ἐφόρησε, καὶ ἐπήρχεται πρᾶτος λόπη,
σὲ σὰν κάτι νὰ μάς έλειψε, σὰν κάτι νὰ μάς λείπη.

Επέβησε σπουδαστή την
καὶ χρηματοτεκνωτάτη.
Νέος οὐρανούς τούτου
παρασκευαστή σπουδαστή.

"Αν καὶ τὰ νούμερα γιὰ μᾶς δὲν εἶναι παρά κίμαιρα—
ἐν τούτοις μὲ πολλάν χαράν καὶ μὲ ἔνθοντισμόν
εἰς δίονος παράπτων δημόσιων μηραίων—
τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης μας τὸν θεολόγωμόν,
δηού πηγανεῖ μᾶς χαρά καλλίτερη ἀπὸ πορτα—
κάρδιον 'στον Σηρέτη του κλεινούντα φώτα—